

விபவி மாதாந்த செய்தி மடல் -

நிரல் 31
ஜூலை
1999

21

நூற்றாண்டுக்கான
பாதை

யுத்தமா ?
சமாதானமா

விபலி நிகழ்ச்சி நிரல்

ஐஸை 13
மு.ப. 9.30
தொடக்கம்

சீனிமா பற்றிய கருத்தாங்கும்
மாதாந்த சினிமாவும்
"தோர் அங்கே மறஹத்"
(ஹந்தி)
(இரு விழிகளும் பன்னிரு கரங்களும்)

W.E.R.C
மண்டபம் 58,
தர்மாராம வீதி,
கொழும்பு - 06

ஆய் வரங் கு

ஐஸை 18
மு.ப. 9.30
தொடக்கம்
பி.ப. 4.00
வரை

1. கூறுபடுத்தப்பட்ட வெகுஜன தொடர்பு சாதனத்தில் தமிழ் பத்திரிகைகளின் அவதானிப்பு
திரு. எஸ். சிவநேசச்செல்வன்
(பிரதமர் ஆசிரியர் தினக்குரல்)
2. பூகோளமயமாக்கலும் வெகுசன தொடர்பு சாதனங்களும்.
திரு. லக்ஷ்மன் குணசேகர
(ஓப்சேவர் ஆங்கில பத்திரிகை)
3. யுத்தமும் வெகுஜன தொடர்பு சாதனங்களும்
திரு. எஸ். மனோராஞ்சன்
4. சிறப்புக் கட்டுரைகளின் ஜீவநாடியும் வெகுஜன தொடர்பு சாதனங்களும்.
திருமதி.சுணித்ரா ராஜகருணாநாயக்கா

W.E.R.C
மண்டபம் 58,
தர்மாராம வீதி,
கொழும்பு - 06

நெறிப்படுத்தல்
கலாநிதி. செல்வி திருச்சந்திரன்.

சுதந்திர இலக்கிய விழா

ஏழாவது தடவையாக சுதந்திர இலக்கிய விழா இவ்வாண்டு நடைபெறுவள்ளது அரச சாகித்ய விழா தனிச் சிங்கள விழாவாக நடைபெற்று வந்த ஒரு சூழலில் 1992ம் ஆண்டு சுதந்திர இலக்கிய விழா ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதே சமயம் அரச சாகித்திய விழாவில் விருது பெறுவதற்கு தகுதி வாய்ந்த நூல்களாகத் தெரிவு செய்யப்படும் நூல்கள் உண்மையிலேயே மிகச் சிறந்த படைப்புகளா? என்ற சந்தேகம் பல ஆண்டுகளாக நிலவி வந்தது. அரச சாகித்திய விழா ஓர் இலக்கிய விழாவைவிட அரசியல் பிரச்சார நடவடிக்கையாக இடம்பெறும் ஒரு நிலையில், அது பற்றி இலக்கிய கர்த்தாக்களும் இலக்கிய சுவைஞர்களும் நம்பிக்கையிழந்து போன ஒரு சூழ்நிலையிலேயே சுதந்திர இலக்கிய விழா உருவாக்கப்பட்டது. பல இனங்கள் வாழும் இலங்கைச் சமூகத்தில் சிங்களம் தமிழ் ஆகிய இரண்டு தேசிய மொழிகளிலும் தேசிய விழாக்கள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை நடைமுறைச்

சாத்தியமாக்குவதையே ஆரம்பத்தில் சுதந்திர இலக்கிய விழா தனது பிரதான குறிக்கோளாக கொண்டது. உலக இலக்கியங்களின் நவீன போக்குகளைக் கவனத்தில் கொண்டு புதிய இலக்கிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்; குறிப்பிட்ட ஆண்டின் இலக்கியப் படைப்புகளை மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும் என்பன சுதந்திர இலக்கிய விழாவின் குறிக்கோளாக அமைந்தது. சுதந்திர இலக்கிய விழா தனது இரண்டாவது ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைத்த போது புதிய படைப்பாளிகளை ஊக்கப்படுத்தும் நோக்கில் அகில இலங்கை ரீதியில் புதிய எழுத்தாளர்களுக்கான நிகழ்ச்சித் திட்டம் அமுல்படுத்தப்பட்டது. சுதந்திர இலக்கிய விழாவின் புதிய படைப்பாளிகள் இன்றைய இலக்கியத்துறையின் இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் நம்பிக்கையை வென்றுள்ளனர். இன்று இலங்கையில் இடம்பெறும் புதிய எழுத்தாளர்களுக்கான போட்டியில் அதிக எண்ணிக்கையினர் சுதந்திர இலக்கிய விழாவுக் கான போட்டிகளில் பங்குபற்றுகின்றனர்.

குறிப்பிட்ட ஆண்டில் சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளில் பிரசுரமாகும் நாவல், சிறுகதை, கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் வெளிவரும் நூல்கள் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு உயர்ந்த படைப்புகளுக்கு பரிசில்கள் வழங்கப்படுகின்றன. எதுவித செல்வாக்குகளுக்கும் அடிபணியாது சுதந்திரமாக தமது கடமைகளை மேற்கொள்வதற்கு மேற்படி மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

எமது நாட்டில் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் பரஸ்பர புரிந்துணர்வை விரிவாக்குவதற்கும், எமது இலக்கியப் படைப்புகளின் சிருஷ்டத்திறனை வளர்ப்பதற்கும், புதிய எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதற்கும் சுதந்திர இலக்கிய விழா தன்னை அர்ப்பணித்துள்ளது.

1997, 1998 ஆண்டுகளில் வெளிப்பெட்ட சிங்கள, தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளை மதிப்பீடு செய்வதற்கும் நாடு யூரவும் புதிய எழுத்தாளர்களுக்கான செயலமர்வுகளை நடத்துவதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

காடீரீப்பிசாக

ஈழத்தில் சில அரசியல்வாதிகளையும் ஒரு சில புத்தி ஜீவிகளையும் மதகுருமார்களையும் காலத்துக்குக்காலம் பேரினவாதப் பிசாக தொற்றிக் கொண்டு அவர்களை ஆட்டிப் படைக்கின்றது. அவர்களது பேரினவாத வெறியாட்டத்தில் நாட்டில் பெரும் பொருட்சேதங்களும் ஆட்சேதங்களும் ஏற்பட்டு வந்துள்ளன.

சமீபகாலமாக எமது நாட்டில் மீண்டும் ஒரு 83 ஜூலை கலவரத்தை ஏற்படுத்தி இரத்த ஆற்றைப் பெருக்கெடுத்து ஓட்செய்யும் நோக்குடன் பேரினவாதப் பிசாசால் பீடிக்கப்பட்ட சில பேரினவாதக் குழுக்கள் செயற்பட்டு வருகின்றன. இவைகளின் செயற்பாடுகள் அண்மைக்காலமாக தீவிரமடைந்துவருகின்றன. இக்குழுக்களில் பின் வரும் நான்கு குழுக்கள் பிரதான மானவையாகும்.

1. பயங்கரவாதத்திற்கெதிரான தேசிய இயக்கம் முன்னணியில் நிற்கின்றது. ஓய்வுபெற்ற ராணுவத்தளபதி திலக் பராக்கிரம ஒரு முக்கிய தலைவர். மக்கள் விடுதலை முன்னணியிலிருந்து பிரிந்து சென்ற தீவிர இனவாதியான சம்பிக்க றணவீர மற்றுமொரு பிரதான தலைவராவார்.
2. வீரவிதான என்ற மற்றுமொரு இனவாதக் குழு முன்னணியில் நிற்கின்றது. இதன் தலைவர் கணினிக் ஜெயவர்த்தன. இக்குழுவிற்குப்பின்னால் ஒரு சில சிங்கள வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் மும்முரமாகச் செயற்பட்டு வருகின்றனர்.
3. ஜாதிக சங்க சபாவா (தேசிய சங்க சபை) மற்றுமொரு முக்கிய பேரினவாதக் குழு. இதில் சில பெளத்த குருமார்கள் தீவிரமாகச் செயற்பட்டு வருகின்றனர். சோபித தேரோ, இதாபான தம்ம அலங்கார ஆகிய இருவரும் அதிதீவிரமாகச் செயற்பட்டு வருகின்றனர்.
4. தேச பிரேமி பெரமுன மற்றுமொரு பேரினவாதக்குழுவாகும். இதன் செயலாளர் பெங்கமுவே நாலக.

மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு பிரதான பேரினவாதக் குழுக்களையும் மற்றும் சிறு சிறு சிங்கள குறுகிய தேசியவாதக் குழுக்களையும் இணைத்து ஒரு தேசிய ஐக்கிய செயல்கமிட்டி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் செயலாளர் பியசேன திலாநாயக.

இந்தச் சிங்கள இனவாத குழுக்களின் அண்மைக்கால தீவிர செயல்பாட்டுக்கு சிங்கள ஆணைக்குழுவான் அத்திவாரமாக அமைந்துள்ளது.

எமது அண்டை நாடான இந்தியாவில் இறுதியாக நடந்து முடிந்த தேர்தலில் இந்து தீவிரவாதக்கட்சியான பாரதிய ஜனதாக்கட்சியின் வெற்றி, இந்தச் சிங்களத் தீவிரவாதக் குழுக்களுக்கு ஒரு "மாய உணர்வை" உத்வேகத்தைக் கொடுத்தது. அதாவது இந்த விரிந்து பரந்த உபகண்டமான இந்தியாவில் ஒரு இந்து தீவிரவாதக் கட்சியினால் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற இயலுமென்றால், இந்த சின்னஞ் சிறிய தீவில் எம்மால் இலகுவில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற முடியும் தானே! என்ற உத்வேகம் இந்த பேரினவாதக் குழுக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

சிங்கள பேரினவாத இயக்கத்திற்கு மூன்று பிரதான வாய்ப்பு வசதிகள் பெறக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

1. மனிதசக்தி மக்கள் விடுதலை முன்னணியிலிருந்து சம்பிக றணவக்கவின் தலைமையில் பிரிந்து சென்ற தீவிர சிங்கள இனவாத இளைஞர்கள். இவர்கள் ராணுவத்தை விட்டுடைய போர் வீரர்கள் ஆகியோர் இணைந்துள்ளனர்.

2. நிதி வாய்ப்பைப் பொறுத்தளவில் ஒரு சில சிங்கள இனவாத வர்த்தகப்பிர முகர்களிடமிருந்து போதிய நிதிக்கிடைத்து வருகின்றது.
3. கருத்துவாய்ப்பு அதாவது ஒரு குறுகிய வட்டத்தைக் கொண்ட பௌத்த தேரர்களும், பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்து பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட ஒரு சில புத்தி ஜீவிகளும் குறுகிய பிற்போக்குத்தானமான கருத்துத் தளத்தைக் கொடுக்கின்றனர்.

சிங்கள பேரினவாதக் குழுக்களின் பிரதான நோக்கம் ஓர் பௌத்த சிங்கள அரசு ஒன்றை அமைப்பதுதான்.

இக்குழுக்களின் தேசியக் கொடியில் வாளுடன் நிற்கின்ற சிங்கம் மட்டும்தான் உள்ளது. இலங்கையிலுள்ள ஏனைய தேசிய இனங்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகின்ற நிறங்களையுடைய எல்லாக் கோடுகளும் அகற்றப் பட்டுள்ளன.

இந்த நாட்டில் பௌத்த சிங்கள இனம் மட்டும்தான் ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருக்க முடியும் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் பிரதான நோக்கம்.

இத்தீவிரவாதக் குழுக்களின் உடனடி இலக்குகள் புலிப்பயங்கரவாதம் ஒளிக்கப்படும் வரை யுத்தம் தொடர்ந்து நடத்தப்பட வேண்டும்.

புத்த பெருமான் யுத்தம் செய்யவேண்டும் என்று எப்போது, எந்த இடத்தில் கூறியுள்ளார்? பலாத்காரம் பாவிக்கப்பட வேண்டுமென்று எப்பொழுதாவது கூறியுள்ளாரா? அப்படியானால் சாத்வீகம் பற்றிய போதனை என்னவானது?

அதிகாரப்பரவலாக்கல் இடம் பெறக் கூடாது, அதாவது ஏனைய இனங்களுக்கு, தமிழ் முஸ்லிம் இனங்களுக்கு எதுவித ஆட்சி அதிகாரமும் பகிர்ந்தளிக்கக் கூடாது என்பதுதான்.

எத்காரணம் கொண்டும் நாட்டைப் பிரிக்கக்கூடாது. அதாவது ஒரே நாடு ஒரே இனம்.

கட்சி முறை ஆட்சி ஒழிக்கப்பட்டு, பௌத்த சிங்களவரின் தலைமையில் தேசிய அரசாங்கம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்பது சமீபகாலமாக இக் குழுக்களால் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற கோஷமாகும்.

“தமிழ், முஸ்லிம் கடைகளைப் பசிஸ்கரிக்க வேண்டும், இக்கடைகளில் சிங்களவர் எதுவித பொருட்களும் வாங்கக் கூடாது என்பதும் தமிழர்களையும் முஸ்லிம்களையும் கொழும்பிலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டும் என்பதும் இந்தப் பேரினவாதிகளின் உடனடித் திட்டமாகும்.

தமிழர் முஸ்லிம்களது கடைகளுக்கு சிங்கள மக்களை யார் வரச்சொன்னது? அவர்கள் ஏன் போகிறார்கள்? தமிழர் முஸ்லிம்களுடைய கடைகளுக்கு சிங்கள மக்கள் தாங்களாகவே விரும்பிச் செல்கின்றார்கள். ஏன் கொழும்பு நகரிலும் சுற்றுப்புறங்களிலுமுள்ள “சைவக் கடைகளுக்கு (தோசைக்கடைகள்) தமிழர்களிலும் பார்க்க சிங்களவர்கள்தான் அதிகமாகச் செல்கின்றனர். காரணம் என்ன? குறைந்த செலவில் தங்கள் பசியைப்போக்கிக் கொள்ள முடியும் என்பதானால்தான் அவர்கள் இந்தச் சைவக் கடைகளுக்குச் செல்கின்றார்கள்.

மலையகப் பகுதிகளிலும் அங்குள்ள தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்கும் அரசியல், தொழிற்சங்க உரிமைகளையும் நிலங்களை வைத்திருக்கும் உரிமைகளையும் வழங்கக் கூடாது என்று இப்பேரினவாதிகள் கூறுகின்றனர். வணக்க எதலங்களை நிறுவுவதைக்கூட எதிர்க்கின்றனர். சீத எலியாவில் இராமர் கோவில் கட்டுவதற்கெதிராகப் போராட்டங்களை நடத்தினார்கள்.

இந்தப் பேரினவாதப் பிசாசு எங்கெல்லாம் தனது நச்சுக்காரங்களை நீட்ட இயலுமோ

அங்கெல்லாம் நீட்டி தமிழ் முஸ்லிம், சிங்கள மக்கள் மத்தியிலுள்ள நல்லறவையும் அமைதியையும் குலைப்பதற்கு முயன்று வந்துள்ளது. இன்று நேற்றல்ல நீண்ட நெடுங்காலமாகவே இந்தத் தீயசக்திகளின் நாசகார வேலைகள் இடைக்கிட நடந்துவந்துள்ளன.

இலங்கை சுதந்திரமடைவதற்கு முன் 1915 ம் ஆண்டில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக சில சிங்களப்பேரினவாதிகள், ஒரு இனக்கலவரத்தை நடத்தினர். அது அன்றைய அரசாங்கத்தால் நசுக்கப்பட்டது.

இந்தப் பேரினவாதப் பிசாசு யாரைத்தான் விட்டுவைத்தது?

ஐக்கிய தேசிய கட்சியின் தலைவர் டி.எஸ். சேனநாயக்கா அம்பாறை கல்லோயாப் பகுதியிலும் கந்தளாய் பகுதியிலும் அரசின் உதவியுடன் குடியேற்றத்திட்டங்களை ஆரம்பித்து இனவாத்திற்கு வித்திட்டு வைத்தார்.

ஐம்பதுகளில் "தமிழர்களின் முதுகுத் தோலில் செருப்புத்தைத்துப் போடுவேன்" என்று கே.எம்.பி. ராஜரட்னா இனவாத நஞ்சைக்கக்கினார். இன்று அவரது விவசாயம் கூட ஒருவருக்கும் தெரியாத அநாமதேயமாகி விட்டார்.

"இருபத்திநான்கு மணித்தியாலங்களுக்குள் சிங்களத்தை ஆட்சி மொழியாக்குவேன்" என்ற சூளுரையுடன் அமர் எஸ்டிபிள்யு.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார். பின்னர் அவர் தனது தவறை உணர்ந்து பண்டா-செல்வா ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கமுனைந்தார். ஆனால் சிறிது காலத்திற்குள் எந்தப் பேரினவாத பிசாசை அவர் கட்டவிழ்த்து விட்டாரோ அதே பிசாசிற்கு அவர் இரையானார்.

பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்திற்கு எதிராக, ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவர் ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா இந்த பேரினவாதப் பிசாசைப் பயன் படுத்தினார். ஜே.ஆர்.இன் தலைமையில் பேரினவாதப் பிக்குமார் பண்டா-செல்வா ஒப்பந்தத்திற்கு எதிராக களனி விகாரையிலிருந்து கண்டி தலதாமாளிகைக்கு ஒரு யாத்திரை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த கறை படிந்த கண்டியாத்திரையில் சென்றவர்களை கம்பகா எம்.பி. இம்பில்கொட வீரன் திரு. எஸ்டிபிள்யு.ஆர்.டி பண்டாரநாயக்கா இம்பில் கொடை என்ற இடத்தில் மறித்து அடித்துக் கலைத்தார். ஜே.ஆரும் அவருடன் சென்ற பேரினவாதிகளும் தலைதெறிக்க ஓடித்தப்பினர்.

1983 ஜூலையில் திரு. ஜே.ஆரும், அவரது அரசின் அமைச்சர்களும் பேரினவாதப் பிசாசை ஏவிவிட்டனர். இதன் காரணமாக பெருமளவு தமிழர்களின் உடமைகளும் உயிர்களும் அழிக்கப்பட்டன. ஜே. ஆரின் இந்த மகத்தான தார்மீக சாதனையால் எமது நாட்டுக்கு சர்வ தேச ரீதியில் பெரும் புகழ் கிடைத்தது.

ஜே.ஆர் ஆட்சியில் தமிழர் கூட்டணியைத் தடைசெய்வதற்கான பாராளுமன்ற விவாத்தின் போது பாணந்துறை எம்.பி. நெவில் பெர்ணாண்டோ பேரினவாத சந்தம் கொண்டு பேசினார். காலிமுகத்திடலில் இரண்டு கழக மரங்களை நட்டு கயிற்றினால் அவைகளை வளைத்து அமிர்தலிங்கத்தின் இரண்டுகால்களை அதில் கட்டி, அந்தக்கயிற்றை வெட்டி அவருடைய உடலை இரண்டாகக் கிழிக்க வேண்டும் என்று கூறினார். பின்னர் அவர் அரசாங்கத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டபொழுது ஜே.ஆர். தான் தன்னை இப்படிப் பேசும்படி வற்புறுத்திக் கூறிதாக அவர் பகிரங்கமாகச் சொன்னார்.

சிறிதுகாலத்தின் பின்னர் திரு. நெவில் பெர்ணாண்டோ ககவீனமுற்று கொழும்பு பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கும் பொழுது, எந்த ஒரு சிங்கள எம்.பி.யோ அமைச்சரோ வந்து தன்னை பார்க்கவில்லை. திரு. அமிர்தலிங்கம் மாத்திரம்தான் தன்னை வந்துபார்த்து

ஆறுதல் கூறியதாக அவர் மனம் வெதும்பிக் கூறினார். இன்று அவருடைய விவாசம் கூட ஒருவருக்கும் தெரியாது.

இந்த நாட்டின் அரும்பெரும் பொக்கிஷங்களில் ஒன்றான யாழ் பொது நூலத்தை தீயிட்டு எரித்து நாசமாக்கிய பேரினவாதப் பிசாசுகளுக்குத் தலைமைதாங்கிய காமினி திலாநாயக்கா, சிறில் மத்யூ ஆகிய இருவரும் என்ன ஆணைகள்?

“தமிழன் என்று சொல்லா தலை நிமிர்ந்து நில்லா” என்று கூறி ஐயத்துக்கங்குது கேட்டு இனவாத ரீதியில் தமிழரின் வாக்குகளைப் பொறுக்கி பாராளுமன்றம் போனார். ஜீ.ஜீ பொன்னம்பலம் அவருக்கு மீன்பிடி மந்திரிப்பதவி கிடைத்தது. அவரது தமிழ் அபிமானம் கப்பலேறியது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசு இலட்சக்கணக்கான மலையகத் தொழிலாளர்களின் வாக்குரிமையைப் பறிக்கத் துணைநின்றார் ஜீ.ஜீ. தமிழ் மக்கள் இத்துரோகத்தை இன்னும் மறந்துவிடவில்லை. அவரை அவர் உயிருடன் வாழ்ந்த காலத்திலேயே அவர்கள் நிரகரித்து விட்டனர்.

தமிழ்இளைஞர் மத்தியில் இனவெறியைத்தட்டி எழுப்பியவர் தளபதி அமிர்தலிங்கம் இறுதியில் அவர் அதற்கே பலியானார்.

இடது சாரித் தலைவர்களைத்தானும் விட்டுவைத்தா இந்த இனவாதப் பிசாசு? “டடலி - செல்வா ஒப்பந்தம்” வந்த பொழுது “தோசை மசாலவடை வேண்டாம்” “டடலியின் தலையில் நல்லெண்ணை” என்று சில சந்தர்ப்பவாத இடதுசாரிகள் அன்று இனவாதக் கோஷம் போட்டு ஊர்வலம் நடத்தினார்களே, இவர்கள்தானா மார்க்சியவாதிகள்? இவர்கள் இன்று இடது சாரிகளுமில்லை, வலதுசாரிகளுமில்லை, “பதவி சாரிகள்”.

“பீற்றர் கெனமன் பௌத்த சிங்களவரில்லை. கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொதுச் செயலாளர், ஒரு பௌத்த சிங்களவராக இல்லாதபடியால் எங்கள் கட்சியால் இலங்கையில் செல்வாக்கு பெற முடியவில்லை.” என்று கொட்டாறோட்ப கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் இரண்டொரு தலைவர்கள் அறுபத்தைந்தாம் ஆண்டு கூறித்திரிந்தார்கள்.

தோழர் பீற்றர் கெனமன் இறந்தபின்னர், பொறளை கனத்தையில் அவரது புதைகுழிக்கருகில் மற்றொரு குழிவெட்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்ததாகவும் இது எதற்காக என்று குழிவெட்டியவரைக் கேட்ட பொழுது “ஒன்று எங்கள் தோழர் கெனமனுக்கு மற்றைய குழி கம்ப்யூனிஸ்ட்கட்சியைப் புதைப்பதற்கு” என்று அவர் கூறியதாக ஒரு அங்கதக் கதை அப்பொழுது மக்கள் மத்தியில் கூறப்பட்டு வந்தது.

தோழர் பீற்றர் கெனமன் தனது சொந்த நூல் நிலையத்திலுள்ள புத்தகங்கள் அனைத்தையும் யாழ் நூலகத்திற்கு அன்பளிப்புச் செய்தது இதனால்தானோ?

இனவாத சக்திகள் தங்களக்கிடையில் பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு வழங்குவது சகஜம். இரண்டு கைகளையும் தட்டினால் தானே சத்தம் வரும்.

இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் (கொழும்பில் சமஸ்திக்கட்சி) அரசியல் ஏடு சுதந்திரன். சிங்கள பௌத்த வாலிபர் சங்கத்தின் வாரப்பத்திரிகை “மாத்ரு பூமி”, சுதந்திரன் பத்திரிகையில் சிங்களவர்களுக்கு எதிராக வருகின்ற எல்லாச் செய்திகளையும் கட்டுரைகளையும் மொழி பெயர்த்து வாராவாரம் மாத்ரு பூமி பத்திரிகையில் போடுவார்கள். அதே போல தமிழ் மக்களுக்கெதிராக மாத்ரு பூமியில் வருகின்ற சகல செய்திக் கட்டுரைகளையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து சுதந்திரன் பத்திரிகையில் பிரசுரிப்பார்கள். இதுதான் பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு.

தமிழ் மக்கள் மாத்திரமல்ல கொழும்புத் தமிழர் கூட, ஜனியர் ஜீ.ஜீ.

அவர்களே அரசியல் அரங்கில் உம்மை நிராகரித்து விட்டனர். ஏன் கொடும்புத் தமிழ் சங்கங்கள் கூட அண்மையில் உம்மை நிராகரித்ததை மறந்து விட்டீர்? உமது சொந்த நலனுக்காக சொந்தப் பாதுகாப்புக்காக இலங்கைத் தமிழர்களுடைய பூர்வீகம் பற்றி ஐக்கிய தேசிய கட்சியின் வரலாறுபற்றி T.N.L தொலைக்காட்சியில் யுத்தம் புரிகின்றீர். அத்துடன் வீர விதானவுக்கெதிராக ஆர்பாட்டம் செய்யப் பறப்பட்ட மனோ கணேசனின் வண்டியில் தொற்றி ஏறிக்கொள்ளப் பார்த்தீர். அது கூட குடைசாய்ந்துவிட்டது.

இந்த பேரினவாதத்தீவிரக்குழுக்கள் பெரும் வர்த்தகப் புள்ளிகளாகும், அரசியல் வாதிகளாகும் ஆசீர்வாதத்துடனும் இயங்கி வருகின்றது. “புலிப்பயங்கரவாதத்தை” எதிர்த்துப் போராட முன்வந்த இந்த அமைப்பும் ஒரு பயங்கர வாதக்குழுதான். ஏனென்றால் இதன் பின்னாலுள்ளவர்களும், இதன் செயற்பாடுகளும் இதன் பயங்கரவாதத் தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

கடந்த காலத்தில் இலங்கையில் நடந்த அரசியல் ராணுவ சதி முயற்சிகளுக்கும் அரசியல் கொலைகளுக்கும் காரணகர்த்தாக்களாயிருந்தவர்கள் ஐக்கிய தேசிய கட்சியின் சில தலைவர்கள் என்பது நாடறிந்த விடயம். ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் சில தீய சக்திகள் இந்த பௌத்த சிங்கள தீவிரவாதக் குழுக்களின் பின்னால் திரை மறைவில் செயற்படுகின்றனர். இது ஒரு மிகப் பயங்கரமான செயற்பாடு. அரசாங்கம் இதற்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குவதேன்?

மக்கள் கூட்டணி அரசாங்கத்தின் இரண்டொரு அமைச்சர்களும், சில பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் இந்த பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான இயக்கம், வீர விதான ஆகிய பௌத்த சிங்கள தீவிர வாதக் குழுக்களுடன் இணைந்து செயல்படுவதாகத் தெரியவருகின்றது. அத்துடன் சில பெரிய சிங்கள வர்த்தகப் பிரமுகர்களும் சில புத்திஜீவிகளும், சில பௌத்த தேரர்களும் இக்குழுக்களில் சேர்ந்துள்ளனர். அரசு இத்தீய சக்திகளுக்கெதிராக நடவடிக்கை எடுக்கத்தயங்குவதேன்? இந்தியாவிலுள்ள சீக்கிய தீவிர வாதக் குழுவின் உறுப்பினர் ஒருவர் பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தியைக் கொலைசெய்தார். இதை நாம் மறந்து விட்டோமா?

அதிஷ்டவசமாக சாதாரண சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இந்த பேரினவாதக்குழுக்களின் குரல் எடுபடவில்லை என்பது மனதிற்கு ஆறுதலைத்தருகின்றது. பெரும்பான்மையான சிங்களப் பத்திரிகையாளர்கள் கூட இக்குழுக்களின் மாய வலைக்குள் சிக்காதது மாத்திரமல்ல இவர்களது சிறுபிள்ளைத்தனமான செயற்பாடுகளை அம்பலப்படுத்தி வருகின்றார்கள்.

தென் இலங்கையிலுள்ள பல சமாதான அமைப்புகள் இந்த பௌத்த சிங்கள பேரினவாத அமைப்புகளின் யுத்த வெறிக்கோஷத்துக்குக் கெதிராக மக்களை விழிப்பூறச் செய்கின்றன. தென் இலங்கையில் சமாதானத்துக்கான குரல் ஓங்கி ஓலித்து வலுப்பெற்று வருகின்றது. காணாமல் போனவர்களின் பெற்றோர்களது சங்கமும் சமாதானத்துக்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டுவருவதாக அதன் சங்கத்தலைவர் இ.பி. நாணயக்கார கூறியுள்ளார் மக்கள் கூட்டணி அரசாங்கமும் இந்த பேரினவாத பௌத்த சிங்களத்தீவிரவாத குழுக்களை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு அரசு எதுவித தயவுதாட்சண்யமுமின்றி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

“பிள்ளைப் பராயத்திலிருந்தே, அதாவது, கீழ் வகுப்புகளில் படித்துக் கொண்டிருந்த நாட்களிலே எனக்கு வாசிப்பதில் மிகவும் ஆர்வம். இந்த ஆர்வத்தைக் கண்ட எனது

மொனிக்கா ருவன்பத்திரன்.

இரு ஆசிரியர்கள் என்னை மேலும் மேலும் ஊக்கப்படுத்தினார்கள். எனது வயதிற்கும் ரசனைக்கும் ஏற்ற புத்தகங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துத்தந்து என்னை வாசிக்கத் தூண்டினார்கள். இதனால் தான் எனக்கு இலக்கியத்தில் அதிக ஈடுபாடு ஏற்பட்டது. அத்துடன் நானும் இதே போல எழுத வேண்டுமென்ற ஆவலும் ஏற்பட்டது.”

உங்களுக்கு இலக்கியத்தில் எப்படி ஈடுபாடு ஏற்பட்டது என்று கேட்ட பொழுது திருமதி மெனிக்கே மேற்கண்டவாறு கூறினார். “அத்துடன் நான் வாழ்ந்த சூழலும் ஒரு காரணம்.

தென்னிலங்கை மாத்தறைப் பிரதேசத்திலுள்ள மாலம்பட என்னும் கிராமத்தில் நான் பிறந்தேன். அது ஒரு கிராமிய சூழல். கல்பமுன பாடசாலையில் எனது ஆரம்பக் கல்வியைத் தொடங்கி, பின்னர் சென். தோமஸ் கல்லூரியிலும் பல்கலைக்கழகம் செல்லும் வரை சங்கமித்த கல்லூரியிலும் நான் கல்விகற்றேன்.

எனது முதலாவது கதை “ஜனதா” என்ற பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. அதன் தலைப்பு எனக்கு ஞாபகத்திலில்லை. இலங்கை வானொலியில் நடைபெற்ற சிறுவர் பகுதியில் ஆங்கிலத்தில் நான் அநேக போட்டிகளில் பங்கு பற்றி பல பரிசில்களையும் பெற்றுள்ளேன். எனது பல கதைகளும் பாடல்களும் வானொலியில் ஒலியரப்பப்பட்டுள்ளன. இதைத் தொடர்ந்து வானொலி இளைஞர் பகுதியிலும் நான் பங்குபற்றியுள்ளேன்.

நான் பல்கலைக்கழகம் சென்ற பொழுது ஒரு புதிய சூழலை என்னால் காண முடிந்தது. எமது ஊரில் நான் அனுபவித்த சந்தோசமான சுதந்திரமான வாழ்க்கையை என்னால் அங்கு காண முடியவில்லை எனது இலக்கிய ஆக்கத் துறையில் இது ஒரு இடைவெளியை ஏற்படுத்தியது.

இலக்கியத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட அரசாங்கத்திலுள்ள அதிகாரத்துவப் பண்புதான் பல்கலைக்கழகத்திலும் நிலவியது. அங்கு ஒரு சிலர்தான் சலுகைகளை அனுபவித்தனர். அவர்களது செயற்பாடுகள் தான் முனைப்பாக இருந்தன. இலக்கியத்துறையில் கூட எம்போன்றவர்கள் ஓரம் கட்டப்பட்டனர். அக்காலத்தில் என்னால் இலக்கியப் படைப்புக்களை ஆக்க முடியவில்லை.

பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியே வந்தபின்னர்தான் நான் உண்மையான வாழ்க்கையைத் தரிசித்தேன். அநேக வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு நான் முகம் கொடுக்க நேரிட்டது. 1967 லிருந்து 1971 வரை நான் வேலையில்லாதிருந்தேன். இக்காலத்தில் நான் பல புதிய அனுபவங்களைப் பெற்றேன்.

1971ல் எனக்குக் காணி அமைச்சில் வேலை கிடைத்தது. இந்தக் காலகட்டத்தில் நான் வெளிக்களத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தேன். இந்நேரத்தில்தான் நான் பொதுமக்களுடன் நெருங்கிப் பழகினேன். இதனால் அவர்களது பிரச்சினைகளையும்

அவல வாழ்க்கையையும் என்னால் உணர முடிந்தது. மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகியதனால், அவர்களுடைய மன உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்ததினால் என்னால் அவற்றை இலக்கிய வடிவில் கொண்டு வர முடிந்தது. இக்காலம் பகுதியில் நான் அநேக கவிதைகளைப் படைத்தேன். எனது முதலாவது கவிதைத் தொகுதி 1971ல் வெளி வந்தது. “நாமிருவரும் மற்றிருவரும்” என்ற இத்தொகுதியில் உள்ள கவிதைகளில் பெரும்பான்மையானவை விடலை பருவத்துக் காதலை வைத்துப் படைக்கப்பட்டவை. 1971லிருந்தும் 75ம் ஆண்டிற்குள் மூன்றுகவிதைத் தொகுதிகளை நான் படைத்துள்ளேன். “தடைசெய்யப்பட்ட இரண்டாவது இடம்” என்று ஒரு தொகுதி. “அங்கு விமாலா” என்ற மற்றத்தொகுதியில் இளமைக்கால நினைவுகளையும் உணர்வுகளையும் கவிதைகளாகப் புனைந்துள்ளேன்.

1975ல் வெளிவந்த “உனது சிநேகிதி - அவள் ஒரு பெண்” இது ஒரு நீண்ட கவிதையை மாத்திரம் கொண்ட நூல். இது மிகவும் பிரசித்திபெற்ற நூல். மிகவும் நீண்ட இடைவெளியின்பின் 1979ல் கவிதைகள் பற்றிய ஒரு விமர்சன நூலை வெளியிட்டேன். 1980ம் ஆண்டில் “அத்தறு மித்றோ” என்ற சிறுவர்களுக்கான எனது கவிதைத் தொகுதி வெளிவந்தது. இதன்பின் நீண்ட கால மௌனம்.

மரபுக் கவிதைகளைத்தான் நான் விரும்புகிறேன் ஆனால் பழைய கரும் இறுக்கமான மக்களினால் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத கவிதைகளை நான் ஏற்கவில்லை.

நான் எனது அரசாங்க வேலையை இராஜினாமாச் செய்து விட்டு சமூக சேவைகளில் ஈடுபடத் தொடங்கினேன். இக்கால கட்டத்தில் கிராமப் புறங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள பெண்கள் மத்தியில் சேவை செய்தேன். அவர்களுடைய வாழ்க்கைநிலை, வேலையின்மை- இதனால் ஏற்பட்டிருக்கும் பொருளாதார நெருக்கடி, அவர்களது குடும்பப் பிரச்சினைகள் இன்பதுன்பங்களை நான் கண்டுணர்ந்து இவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான சில வழிமுறைகளையும் அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறிச்செயலாற்றி, பின்னர் கிராமப்புறப் பெண்கள் மாத்திரமல்ல, வாழ்க்கையையும் ஆய்ந்தறிந்தேன். இதன் காரணமாக நகரப்புறப் பெண்களது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளையும் அலலத்தையும் வைத்து “குசமலதாவின் ஒரு நாள்” என்ற ஒரு சிறுகதையை 1989ல் எழுதினேன். 1992ல் “இருபது வருடங்களின் கணக்கெடுப்பு” என்றொரு கவிதைத் தொகுதியையும் வெளியிட்டேன். 1991ல் வயது வந்தோருக்கு இரண்டு நூல்களையும் “அமராவதிக்கு ஒரு கணவன்” என்ற கவிதைத் தொகுதியையும் வெளியிட்டேன்.

1994ல் பெண்கள் தொழில் அபிவிருத்திக்கான ஓர் ஆய்வு நூலை எழுதிவெளியிட்டுள்ளேன். 1999ல் “பத்தினித் தெய்வத்திற்கு (கண்ணகி) முறையீடு” என்ற ஒரு நீண்ட கவிதைநூலையும் நான் வெளியிட்டுள்ளேன்.

தேசிய இளைஞர் சேவை ஆணைக்குழுவின் மதிப்பீட்டுக் குழுவின் உறுப்பினராகவுமிருந்துள்ளேன் தென்கிழக்காசிய பெண்கள் அமைப்புகளின் இணைப்புக்குழு உறுப்பினராகவும் இருந்துள்ளேன்.

எனது கணவரும் ஒரு இலக்கியவாதி. இதனால் அவர் எனது இலக்கிய முயற்சியகளுக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமுமளித்தவருகின்றார். அவரும் இத்தாலிய

சிறுகதைகளை மொழிபெயர்த்து ஒரு தொகுதியை வெளியிட்டுள்ளார்.

கேள்வி : இலக்கியத்தில் சிறுகதை, நாவல், கவிதை, ஆக்கியவற்றில் நீங்கள் கவிதைத்துறையில் மாத்திரம் முனைப்பாக ஈடுபட்டமைக்குக் காரணமென்ன?

பதில்: "நான் வளர்ந்த சூழ்நிலை ஒரு காரணம். கிராமப்புற இயற்கைவளமும், அங்கு அடிக்கடி பாடப் பட்டு வருகின்ற நாட்டார்பாடல்களும் எனது இதயத்தில் கவிதை உணர்வுகளை ஏற்படுத்தின. இதனால் நான் கவிதைத் துறையில் நெருக்கமாக ஈடுபடத் தொடங்கினேன்.

இரண்டாவதாக வாசிப்பு. நான் நூல்களை வாசிப்பதில் முழு மூச்சாக ஈடுபட்டேன். எனது ஆசிரியர்களும் வாசிக்கும்படி என்னைத் தூண்டினார். கவிதை நூல்களை நான் விரும்பிப் படித்தேன்.

கேள்வி: கலை இலக்கியத்தைப் பற்றிய உங்கள் நோக்கு?

கலை இலக்கியம் மக்களுக்காகத்தான் படைக்கப்பட வேண்டும். மக்கள் இலக்கியம் தான் நிலைத்து நிற்கும், உதாரணத்திற்கு நாட்டார் பாடல்களை எடுத்துக் கொள்வோம். அவை காலாதி காலமாக நிலைத்து நிற்கின்றன. அதுமாத்திரமல்ல. அவை ஜீவத்துடிப்புள்ளவையாகவும் செழுமையுடையவையாகவும் இருக்கின்றன.

கேள்வி: மரபுக்கவிதை என்றும் புதுக் கவிதை என்றும் கூறப்படுகின்றனவே. இவைபற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம்.

மரபுக்கவிதையைத்தான் நான் விரும்புகின்றேன். ஆனால் பழைய கட்டும் இறுக்கமான மக்களினால் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத மரபுக்கவிதைகளை நான் ஏற்கவில்லை. மரபுமுறைகளைப் பேணவும் வேண்டும். அதே வேளை புதுக்கவிதையை முற்றாக நான் நிராகரிக்கவில்லை. அவற்றில் ஆழமான உயிர்த்துடிப்புள்ள வீச்சான கவிதைகளை நாம் புறக்கணிக்க முடியாது.

கேள்வி: இலக்கியத்தில் நவீன போக்குகள் பற்றி உங்கள் கருத்து?

பதில்: இலக்கியத்தில் நவீன போக்குகள் பற்றி அறிந்திருப்பது நல்லதுதான். ஆனால் முதலில் எமது இலக்கியம் பற்றி அறிந்திருப்பது முக்கியம். எமது இலக்கியம் பற்றி நாம் முதலில் நன்றாகக் கற்றிருக்க வேண்டும். இலக்கியத்தில் போதிய அறிவில்லாமல் அவற்றைப் பற்றி மேலோட்டமாகக்கூடத் தெரிந்திருக்காமல் சிலர் நவீன போக்குகள் பற்றி உரக்கக்கத்துகின்றார்கள். இது பெரும் அபத்தமானது. முதலில் நாம் எம்மைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அதன் பின்னர்தான் நாம் பிறரைப்பற்றி அறிய முனைய வேண்டும். கலை இலக்கியமும் இதற்குப் புறம்பானதல்ல.

வன்மப்படுதல்

சுற்றிவளைத்து
வேலிகட்டி
அதற்குள் என்னைச்
சுவாசிக்கச் சொல்வதுதான்
நீ-காட்டும் சுதந்திரம் !

விரிந்தெழுகிற
என் தேடல்களைப் பரிசோதிக்க
உன் கையில் அதிகாரம்:
அதனால்தான்-
நினைத்தபடி
நீ- சத்திரசிகிச்சை செய்ய
என்வாழ்க்கை.....
விபத்திலடிப்பட்ட
பிராணியாகிவிட்டது!

சுயத்தையல்லாம்
ஒப்படைத்து விட்டு.....
வைக்கோல் பொம்மையாகி,
உன்-இழுப்புக்கு
ஆடவேண்டுமென்றே
நீ-நினைக்கிறாய்

நீ-சொல்வதுதான் வேதம்
நீ-காட்டுவதுதான்-
உலகமெனில்.....,
எனக்கென்று.....
இதயமும்.....
கண்களும் எதற்கு?

முன்னேற்பாட்டுடன் நடத்தும்
தாக்குதலைப் போன்று
திடீர்திடீரென..... என்னைச்
சுற்றி வளைக்கிறாய்.
(எதிலும் முன்னேற விடாமல்)

நீ- வஞ்சித்தவர்களை
மறந்து.என்னைத் துரோகி
என்கிறாய்.

நீ குற்றவாளியாக இருந்து
கொண்டு
என்னைத் தண்டிக்கிறாய்.....?

நீ ஏவிய சூறாவளி.....
வெற்றிகரமாய் வீசி.....வீசி.....
என் தேசத்தையே
நாசப்படுத்தலாம்.....,

உலகில்-
ஒரே காலநிலை.....
ஒரே அதிகாரம்.....
நிலைத்திருப்பதில்லை என்பதை
நீ மறந்துவிட்டாய்!!!

- அனார் -

பின் நவீனத்துவம் என்றால் என்ன ?

இலக்கியப் படைப்புகள் (Literary Creations) என்று மரபியலாளர்களால் அழைக்கப்பட்டது, இலக்கிய வேலைப்பாடுகள் (Literary Works) என்று நவீனத்துவவாதிகளால் அழைக்கப்பட்டு, இலக்கியப் புத்தகங்கள் அல்லது பிரதிகள் (Literary Texts) என்று பின் நவீனத்துவவாதிகளால் குறிக்கப்படுகிறது. இத்தான் இலக்கியத்தின் சரிதையாகும்.

பின்நவீனத்துவம் இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு புத்தக அல்லது பிரதி அந்தஸ்தைதான் தருகிறது. புத்தகம் = புது + அகம். புத்தகம் என்றால் புதிய வீடு அல்லது புதிய மனம். அவ்வீடு அல்லது மனம் புதிதாகக் கட்டப்படுவதேயொழிய படைக்கப்படுவது அல்ல. எனவே ஒவ்வொரு புத்தகமும் பழைய பொருள்களிலிருந்து புதிதாகக் கட்டப்படுவனவே. இருப்பவற்றின் பிரதியே அவைகள். அப்பழம்பொருள் அதாவது இருக்கும் பொருள் என்பது - மொழியே. அம்மொழிக் கூறுகளைப் புதிய புதிய பாணியில் கட்டி மகிழ்வதே புத்தகம்.

இலக்கியப் புத்தகம் என்பது - அது நாடகமாகட்டும், கவிதையாகட்டும், உரைநடையாகட்டும் எதுவாக இருந்தாலும் மொழியால் ஒரு கதையைக் கட்டுகிறது. எனவே அதை கட்டுக்கதை என்று சொல்லலாம். அதன் பொருள், கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கதைக்கட்டு மட்டுமல்ல, அது எப்படி கதையைக் கட்டுகிறது என்ற கட்டினுடைய கதையையும் (Metajiction) சமந்து இருக்கிறது.

எனவே “கட்டு (க்) கதை” என்ற தமிழ்ச் சொற்றொடரில் பின்நவீனத்துவத்தின் சுவாச சாயலைக் காணலாம். பின்நவீனத்துவ இலக்கியம் என்பது கதையையும் கட்டுகிறது. அதே சமயத்தில் கட்டின கதையையும் சொல்லுகிறது. இதில் காணக்கிடைப்பது என்னவென்றால் இலக்கியக் கட்டிற்கும் வெளியே இருக்கும் வாழ்விற்கும் எவ்வித உறவும் இல்லை என்பதே.

வாழ்வைப் பிரதிபலிக்காமல் அதைத் தான்தோன்றித்தமமாகக் கட்டுகிறது. இப்படி இலக்கியத்திற்கும் நிதர்சன வாழ்விற்கும் இடையில் ஒன்றையொன்று பார்க்க முடியாத அளவிற்குப் பெரிய சுவரைத் தங்கள் கட்டு(க்) கதையில் அவர்கள் எழுப்பி விடுகிறார்கள். இந்தக் கட்டு கட்டுமான கட்டல்ல. ஏனென்றால் அதற்குள் அதையும் அறியாமல் ஓட்டை விழுந்திருக்கிறது. கட்டுகுக்லைந்திருக்கிறது என்று அவர்கள் இயம்புகிறார்கள்.....

புத்தகங்கள் படிக்கப்படாதவரை அவை யாரையும் பாதிப்பதில்லை. அதன் அர்த்தத்திற்கு அதுதான் பொறுப்பு. ஏனென்றால். வாசகன் எப்படிப் படிக்கின்றானோ அப்படியே அதன் அர்த்தம் உருவாகிறது. இங்கு வாசகன் பார்ப்பது - படிப்பது புது அகம் அல்ல, மொழியைத்தான்.

மரபியலாளர்களின் வாசகக் கட்டுத்தளையிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு எப்படியும் தான் படிக்கப்படத் தயாராகிறது புத்தகம். எப்படி எப்படியெல்லாம் படிக்கப்பட முடியுமோ அப்படியெல்லாம் படிக்க அது வாசகனைத் தூண்டுகிறது. அது அப்புத்தகத்தின் இயல்பல்ல. புத்தகமாய்த் தோன்றும் மொழியின் இயல்பே அது. எப்படியும் படிக்கப்பட வேண்டும் அல்லது முடியும் என்ற சிறையில் மொழி தன்னை எப்பொழுதோ அடைத்துக்கொண்டு விட்டது.

ஒரு புத்தகத்தைப் படிப்பது என்பது அர்த்தத்தைத் தேடி அவைவதாகவே கருத்தப்பட்டது. அர்த்தமின்றி புத்தகம் இருப்பதாகக் கனவுசூடக் காணமாட்டார்கள். எனவே இந்த அர்த்த ஆர்வத்தில் எதையாவது ஓர் அர்த்தம் சார்ந்த படிப்பையே மரபுவழி வாசகன் செய்கின்றான். அதற்கு ஒரு மூலத்தை அப்புத்தகத்தில் நாடுகிறான். அந்த மூலம் ஆசிரியராக இருக்கலாம். வேறு ஒரு புத்தகமாக இருக்கலாம். புத்தகமற்ற வேறு ஏதோ ஒன்றாகவும் இருக்கலாம். எப்படி ஒரு வினைக்கு, அதன் வினையாளன் தேடப்படுகின்றானோ, எப்படி இந்த உலகத்திற்கு மூலமாக ஒரு கடவுள் தேடப்படுகின்றதோ அதைப் போலவே அர்த்த மூலத்தை அப்புத்தகத்தில் தேடுகின்றான். இப்படியெல்லாம் அர்த்த மூலத்தைத் தேடி அவைகின்றோம் என்ற சுய உணர்வின்றியே அவன் படிக்கப் பயிற்சி பெற்றிருக்கின்றான். அவன் வாசிப்பு விதிகள் வசப்பட்ட ஒரு கட்டுதான் என்பதை அவன் உணர்வதே இல்லை.

இப்படி அர்த்தத்தைத் தேடி அவைந்து திரிந்து வியர்த்து விற்றவிறுத்து, அகப்பட்டதை அர்த்தமாகச் சுருட்டிக் கொண்டு ஓடும் பழைய வாசக தர்மத்தை கேலியும் கிண்டலும் செய்கிறது பின்நவீனத்துவம்.....

.....அர்த்தங்கள் கட்டப்படுகின்றவைகள் தான். அவைகள் மானுட சமுதாயத்திற்குத் தேவையா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். செயற்கையாகக் கட்டப்பட்ட அர்த்தங்களுக்கு இயற்கைப் பூச்சு பூசுவதை பின்நவீனத்துவவாதிகள் கேலி செய்கிறார்கள். கால ஓட்டத்தில் பொய்கள்தான் மெய்ய்களாகப் பாவிக்கப்படுகின்றன. “மெய்” என்பதே ஒரு பெரிய பொய்தான். பொய்தான் நிதர்சனம். எனவே மெய் என்ற சாராம்சக் கட்டு உடைக்கப்படும்போது மொழியால் கட்டப்பட்ட எல்லாம் புத்தகங்களுமே (இலக்கியம் மட்டுமல்ல) வெறும் சொல்லாடல்களாகி (Discourse) விடுகின்றன. ஓர் இலக்கியப் புத்தகம், ஒரு வரலாற்றுப் புத்தகம், ஒரு தத்துவப் புத்தகம் ஆக எல்லாமே வெறும் எழுத்தாடல்கள்தான். மொழியால் லர்வகமாகக் இடப்பட்ட கட்டுகள்தான். இவைகளின் கட்டுத் தன்மையே அவைகளின் செயற்கைப் பண்பினை - பொய்யாக அவைகள் இருப்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. ஆகவே, வெவ்வேறு அறிவுத் துறைகளுக்கிடையே இருந்த சுவர் தகர்ந்து விடுகிறது. இலக்கியத்திற்குள்ளேயும் கவிதைக்கும் நாடகத்திற்கும் உரைநடைக்கும் இடையே இருந்த வேறுபாடுகள் ஆவியாகின்றன. அவைகள் யாவும் வெவ்வேறு வகையான உள்எடைக்கத்தை (?) கொண்டிருப்பதாகக் கருதப்பட்டாலும் சொல்லாடல்கள் சொற்கட்டுகள் - என்ற வகையில்

ஒன்றுபடுகின்றன.

இப்படிச் சொல்லாடல்களில் காணப்படும் அர்த்த அலங்காரங்களை அலங்கோலங்களாகக் கருதி அவற்றை அழித்துவிடுகிறது பின்நவீனத்துவம் சொல்லை சொல்லாக அம்மணமாக நிற்கிறது. இச்சொல்லின் சொல்லை மெருகேற்றும் பூச்சாக அர்த்தம் ஆகிவிடுகிறது. அவ்வர்த்தப் பூச்சு கலைந்தவுடன் அம்மணத்தை வேடிக்கைப் பொருளாக்குகிறார்கள் பின்நவீனத்துவ சிந்தனையாளர்கள். ஆனால் அக்காட்சியை கண்ணிருந்தும் காணக்கூடாது ஆவேசப் போர்வையில் தங்களை நுழைத்துக்கொள்கிறார்கள் மரபியல் சிந்தனையாளர்கள்.

இப்படிச் சொல்லாடல்களின் அர்த்தப் புரட்டை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும் பின் நவீனத்துவவாதிகள், எங்கெல்லாம் சொல்லின் மூலம் அர்த்தங்கள் கட்டப்படுகின்றனவோ..... அர்த்தங்களால் சொல் கட்டப்படுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் நுழைந்து சொல்லை அர்த்தச் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கும் சுதந்திர வீரர்களாகிறார்கள்.

விளைவு - ஓர் இலக்கியப் பத்தகம் பின்நவீனத்துவ திறனாய்வாளரின் கையில் முன்னுக்குப் பின் முரணான கருத்துக்களின் கருவறைக் கல்லறையாகிறது. ஐக்கிய அகதியாகிறது. மையப் பொட்டொழிந்து கைம்பெண்ணாகிறது. கட்டப்படும்போதே அது ஒரு பாழடைந்த கட்டம் ஆகிறது. செத்துப் பிறந்த குழந்தையாகிறது. இப்படியெல்லாம் உருவகித்துப் பேசுவது பின்நவீனத்துவத்திற்குப் பிடிக்காது, ஆனால் அந்தப் பழைய எழுத்து முறையை அறவே விட்டுவிட்டு நம்மால் எழுத முடியாது.

முடிவாக, அந்நிலக்கியப் பத்தகம் ஏதாக்கக் கருதப்படுகிறதோ அதாக இல்லாமல், அதன் கட்டு எதையும் கொள்ள அல்லது கொல்ல இடமளிக்கும் இடமாகிறது. அதன் கட்டுதான் அதன் முட்டுக்கட்டு (Aporia). இப்படி இலக்கியக் கட்டை அதன் முட்டுக்கட்டையாக்கி வேடிக்கை பார்ப்பவர்கள்தான் பின்நவீனத்துவத் திறனாய்வாளர்கள்.

-முனைவர் நா.நடராசன் கட்டுரையிலிருந்து.

நாம் ஒரு புதிய கொள்கையுடன், இதுதான் உண்மை இதற்கு முன்னால் மண்டிவிடுங்கள் என்று வற்புட்டுக் கோரப்படுகின்றனவான முறையில் உலகத்தை நோக்கிச் சொல்லவில்லை. உலகத்தின் சொந்தக் கோர்ப்புகளிலிருந்தே உலகத்தின் புதிய கொள்கைகளை உருவாக்குகிறோம்.

- காளி மாகஸ்

சர்வதேச வட்டிக்கடைப் பெருச்சாளிகள்

கடன் பெறுவதானது வியாபாரிகளுக்கு என்றால் மரியாதைக்குரிய விடயமாகும். ஏழைகளுக்கென்றால் அது பிறவிக் கருமமாகும். கடன் பெறுதல் அல்லது கடன் வலையில் சிக்காதல் குறித்த வேதனையான அனுபவங்களை தற்போது வறிய நாடுகளில் வாழுகின்ற வறிய மக்கள் அனுபவித்து வருகின்றனர்.

கடன் பழுவினால் வறிய நாடுகளது சுகாதார சேவை, கல்வி வசதி, நலவுரிமை போன்றவற்றுக்கான செலவுகளை நீக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த நாடுகள் பெற்றுக் கொண்டுள்ள கடன்களின் தொகை பெரியது. ஆகையினால் செலுத்தப்பட வேண்டிய தவணைக் கடன்கள் மற்றும் அவற்றுக்கான வட்டி என்பற்றின் தொகையும் பாரியது. இதனால் தேசிய வருமானத்தில் பாரியதொரு தொகை இதற்காக வேண்டி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கான பணம் எங்கே? கடன் வலையில் சிக்கியுள்ள நாடுகள், அபிவிருத்திக்காக என மேலும் கடன் படுகின்ற அதே நேரம் கடன் மற்றும் வட்டியைச் செலுத்திய பின்னர் உண்மையாகவே அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்காக பணம் எஞ்சப் போவதில்லை எனவும் கூறலாம். அட்டிடி பணம் எஞ்சினால் அதிலொரு பகுதியை இந்த நாடுகள் தாம் சிக்கிக் கொண்டுள்ள சிவில் யுத்தத்திற்காகவோ மக்களை ஒடுக்குவதற்காகவோ பாதுகாப்புச் செலவு என்ற ரீதியில் செலவிட நேரிடுகிறது. இதிலும் எஞ்சக் கூடிய சிறுதொகை பல தடைகளையும் தாண்டித் தான் அபிவிருத்தியின் பக்கம் எட்டிப் பார்க்க வேண்டும்.

கடன் பழு என்பது உடனடியாகவோ அன்றி அது குறித்த எதுவித விபரங்களும் தெரியாமலோ ஏற்பட்டுள்ளதொன்றல்ல. இது, இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர் உலகை ஆளுவதற்காக செல்வந்த நாடுகளால் மிகவும் திட்டமிட்டு தயாரிக்கப்பட்ட ஆயுதமாகும்.

தேசிய மட்டத்தில் ஓரளவு தன்னிறைவு கண்டிருந்த நாடுகளை கடன் வலையில் சிக்கவைத்தமை குறித்து பல உதாரணங்கள் உள்ளன. தான்சானியாவை நாம் எடுத்துக் கொள்வோம்.

இந்த நாட்டின் தற்போதைய வெளிநாட்டுக் கடன் 4.5 மில்லியன் ஆயும். (450 கோடி பவுன்கள்) முழு வருட ஏற்றுமதி வியாபாரத்தில், இந்தக் கடன்களை செலுத்தும் முகமான வருடந்தோறும் 32.5 வீதம் செலவாகின்றது.

1970களில் தான்சானியா பொருளாதாரரீதியில் தொடர்ச்சியாக பாதிக்கப்பட்டது. அறுவடை மோசமான நிலைக்குத் தாள்கப்பட்டதுடன் வரட்சியும் ஏற்பட்டது. அதுமட்டுமின்றி உகண்டாவுடன் ஏற்பட்ட குறுகியகால யுத்தத்திற்காக வேண்டி 25 கோடிக்குமதிகமான பவுன்கள் செலவிடப்பட்டுள்ளன. ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட வர்த்தகப் பொருட்களின் விலையில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டதுடன் இறக்குமதிப் பொருட்களின் விலை உயர்வு கண்டிருந்தது. இவ்வாறான நிலை அனைத்துடனும் 1979ல் சர்வதேச நாணய

நிதியும், கடன் உதவிகளை வழங்கும் நாடுகளினடமிருந்து கடன்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவதற்கான வாய்ப்புக்களை அதிகரித்துக் கொள்ளும் முகமாக அவர்களது (தான்சானியா) வெளிநாட்டு நிதி சேமிப்பை இறக்கிவிடுமாறு ஆலோசனை கூறியது. இது நடந்ததன் பின்னர் அத்தயாவசிமற்ற உல்லாசப் பொருட்கள் நாட்டுக்குள் வந்து குவிந்தன. மக்கள் அதனை விலை கொடுத்து வாங்கினர். ஆக 1978ன் இறுதிப் பகுதியில் சுமார் 10 நாட்களுக்கு போதுமான அளவிலான வெளிநாட்டு நிதிச் சேமிப்பே நாட்டில் இருந்தது.

நாடு பொருளாதார பிரச்சினைக்கு முகங்கொடுத்தது. ஆகையினால் 1979ஆம் ஆண்டில் சர்வதேச நாணய நிதியம் தான்சானியாவின் கடன்களை செலுத்துவதற்காக உதவி வழங்க அழைக்கப்பட்டது. எனினும், "வியூகத்தை மாற்றும் வேலைத்திட்டம்" அந்த நாட்டின் மீது சுமத்தபடுகின்றது என்பதுதான் இதன் கருத்தாகும். அவ்வாறானதொரு நிலைக்கு மக்கள் தள்ளப்பட்டனர். அந்நாட்டு அரசாங்கம் அதிகளவில் பொருட்களை இறக்குமதி செய்ததுடன் ஏற்றுமதியின் அளவு குறைந்தது. சிவில் சேவைகள் குறைக்கப்பட்டு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதுடன் அரச நிறுவனங்கள் தனியார் மயமாக்கப்பட்டன. சுகாதாரம், கல்வி ஆகிய துறைகளுக்காக செலவிடப்பட்டு வந்த தொகையும் குறைக்கப்பட்டது.

குறுகிய கால கஷ்டங்களுக்கு முகங் கொடுப்பதன் மூலம் நீண்ட கால இலாபங்கள் கிட்டும் என தத்துவங்களில் போதிக்கப்படுகின்றன. எனினும் இந்த புணரமைப்புகள் நாட்டின் பொருளாதாரத்துக்கு எதுவித நன்மைகளையும் ஈட்டித்தரவில்லை என்றே கூறலாம். தான்சானியா விநியோகஞ் செய்த பொருட்களின் உலக விலை மிகவும் குறைந்த மட்டத்தில் காணப்பட்டமைதான் இதற்கான காரணம். உதாரணமாக 1986ல் தான்சானியா ஏற்றுமதி செய்த பருத்திக்கு நல்ல விலை கிடைத்தது. எனினும் அதே வருடம் ஜூலை மாதம் ஆகும் போது பருத்திக்கான உலக விலை முன்னிலும் பார்க்க அரைவாசி குறைந்தது. ஆக இதன் மூலம் தான்சானியாவுக்கு எதுவித இலாபமும் கிடைக்கவில்லை.

இன்றும் கூட தான்சானியா பொருளாதார ரீதியில் முன்செல்ல போராடி வருகிறது. சுகாதாரம் மற்றும் கல்வித்துறைக்கான செலவிடப்பட்ட தொகையை குறைத்ததன் காரணமாக வறிய மக்களுக்கு எதுவிதமான வசதி வாய்ப்புகளும்ற்ற நிலை தோன்றியுள்ளது. இம்மக்கள் முன்னெப்போதுமில்லாதவாறு மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். (மூலம் "Third World Dept' முன்றாம் உலக கடன்கள் Tear Fund public Affairs Briefing No.1)

இந்த பாரிய கடன்களினால்,கடன்களை மீளச் செலுத்த முதலிடம் வழங்கப்படுவதுடன் பொதுமக்கள் துன்பத்திற்காளாகின்றனர். சுகாதார சேவைகள் பாதிக்கப்படல், கல்விக்கான வாய்ப்புகள் குறைதல், தொழில் வாய்ப்பின்மை, விபாபாரம் செய்வதற்கு மற்றும் தத்தமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள இடையூறுகள் ஏற்படல் போன்றவை தோன்றுகின்றன.

ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்கு முன்பிருந்து மெக்ஸிகோ தனது முக்கியமான உணவாக சோளத்தை பயிரிட்டு வந்தது. எனினும் இன்று சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கொள்கை காரணமாக இந்த முக்கிய உணவில் 20 வீதத்தை ஐக்கிய இராச்சியத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யும் நிலை மெக்ஸிகோவுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. நன்றி (Pettifor Ann-Debt the Most Potent Form of Slavery Debt Crisis).

மிகுந்த பலம் பொருந்திய அடிமைத்துவ கடன் பிரச்சினை என்ற பெட்போ.ர் ஏன்னின் நூல்)

அத்தியாவசிய உணவுக்குப் பதிலாக ஸ்ரோபரி மற்றும் விலை கூடிய பழவகைகளையும் உற்பத்தி செய்யுமாறு சர்வதேச நாணய நிதியம் மெக்ஸிகோவுக்கு ஆலோசனை மற்றும் உற்சாகம் வழங்கியுள்ளது. மேலும் நாட்டின் விவசாய உற்பத்தி தொடர்பான வர்த்தக பாதுகாப்புக்கள் அனைத்தையும் அகற்றவும் சர்வதேச நாணய நிதியம் வழிவகை செய்து வருகிறது. இதானல் இன்று மெக்ஸிகோவின் ஏற்றுமதிப் பயிர்களுக்கு ஐக்கிய இராச்சியத்தின் ஏற்றுமதி பயிர்களுடன் போட்டியிடக்கூடிய நிலை தோன்றியுள்ளது. அனேகமான வடக்கு நாடுகளைப் போன்று ஐக்கிய இராச்சியமும் தனது பயிர் செய்கைகளுக்கு பாரியளவில் நிவாரணம் மற்றும் பாதுகாப்பு போன்றவற்றை வழங்கி வருகிறது. அத்துடன் அவர்கள் அவற்றின் குணாம்சத்தை வளர்த்துக் கொள்ளும்படிமாக தொழில்நுட்ப முறைகளையும் உபயோகித்துக் கொள்கின்றனர்.

இந்த விடயத்தில் தோல்வி கண்டது மெக்ஸிகோதான். பாதிக்கப்பட்ட வறிய மக்கள் மேலும் வேதனைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். மெக்ஸிகோவில் வாழுகின்ற 20 வீதத்திற்கும் அதிகமானவர்கள் நிதி வருமானம் கிடையாது 30 வீதத்துக்கும் அதிகமானவர்களுக்கு ஒரு தினத்திற்கு ஆகக் குறைந்த வருமானமாக 3 டொலர்களையும் விட குறைந்த வருமானமே கிடைக்கின்றது.

தான்சானியாவையும் மெக்ஸிகோவையும் போல இந்தோனேசியா, மலேசியா போன்ற பல வறிய நாடுகள் உலக வங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியம் ஆகியவற்றிடமிருந்து பெருமளவான கடன்களைப் பெற்றுள்ளன. கடன்களைக் கொடுக்கும் பொழுது இவ்விரு ஸ்தாபனங்களும் ஐரோப்பிய நாடுகளின் நலன்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு தங்களது நிபந்தனைகளையும் ஆலோசனைகளையும் இந்தக் கடன்களைப் பெறுகின்ற நாடுகள் மீது திணித்தன. இந்த ஆலோசனைகள் நிபந்தனைகளின் படி செயற்பட நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட நாடுகள் இன்று பெரும் நிதி, பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் திணறிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதேவேளை தாங்கள் வழங்கிய கடன்களை மிக விரைவில் மீள்ப் பெறுவதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கின்றன இந்த சர்வதேசிய வட்டிக்கடைப் பெருச்சாளிகள். சோளியன் குடும்பி சும்மாவா ஆடவாப்போகிறது?

ஒளிதேடும் நிறல்கள்

நண்பர் ரதனின் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் சினிமாப் படங்களை மதிப்பீடு செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டதாய் இல்லாமல் ரசிகர்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி அவை எந்த அளவில் மக்களுக்கு பயன் தருவதில் பங்கு கொண்டுள்ளன என்பதை விளக்க முயல்வதாகத் தெரிகிறது. மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் சமூக, அரசியல், கலாச்சார மாற்றங்களில் எத்தகைய தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகிறது என்பதைக் காட்ட முனைகின்றன.

சிறப்பாக வியட்நாம் யுத்தம் சம்பந்தமாக படங்களில் நெறியாளர்கள் உண்மை நிகழ்வுகளை, போர்க்கால வாழ்வின் சாயல்களை, பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் (வியட்நாம், அமெரிக்கா) உள்ளார்ந்த நிலைகளை, மக்களின் துயரங்களை, அவலங்களை, மன அசைவுகளைப் பதிவு செய்யாமல், அமெரிக்காவின் தோல்வியை மறைக்க எடுத்த முயற்சிகளையும், தமது மிகைப் படுத்திச் சாகசங்களையும் காட்டுவதைத் தெளிவாகப் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார்.

வெளிவந்துவிட்டது

மூன்றாவது மணிநேரம்

காலாண்டிதல்

இதழ் 06

ஜன் ஆகஸ்ட்

ஆசிரியர்: எம். பௌசர்

தொடர்புகளுக்கு

53, Vauxhall Lane,

Colombo 02.

குறிக் கோரல்

ஒரு ஆண் கௌதாரியை ஒரு பாம்பு கடித்துக் கொலை செய்தது. பெண் கௌதாரி ஆறாத்துயரத்துடனும் உள்ளக் குமுறலுடனும் இரவு பகலாக அழுது புலம்பிக்கொண்டு இருந்தது. அதனுடைய அவலம் மிக்க சோகமயமான புலம்பல் வசந்தகால காடு முழுவதும் வியாபித்தது, பாழ் நிலையை உருவாக்கி ஒரு கரும் திரையை விரித்தது. அந்த பெண் கௌதாரியின் துயரப்புலம்பல், அவ்வழியே சென்று கொண்டிருந்த ஒரு இசைக்கலைஞனுடைய உள்ளத்தை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. “இந்த உள்ளத்தை உருக்குகின்ற துயரப்புலம்பல் மரண வேதனையைத்தான் எனக்குத் தருகின்றது” என்று களைஞன் கூறினான். வெந்துயரக் கண்டனத்தை வெளிப்படுத்தி,

பழிக்குப்பழி வாங்க ஏங்கித்தவிக்கின்ற ஒரு சோக இசையை அந்த இசைக்களைஞன் சிருஷ்டித்தமைதான். இந்த சோக இசையைக் கேட்ட எல்லா மக்களுடைய இதயங்களிலும் கிளர்ச்சி உணர்வு ஏற்பட்டது. இந்த சோக இசை குளிர்ந்த அதிகாலை வேலைகளிலும் வெப்ப நாட்களிலும் தனிமை நிறைந்த இரவுகளிலும் மக்களின் இரத்தத்தை கொதிப்படையச் செய்து பாம்புகளுக்கு எதிரான ஒரு வித வெறியை ஊட்டின. இந்த இசைக்களைஞனின் துயர இசையினால் உணர்ச்சி கொந்தளிப்பு அடைந்த மக்கள் ஆண் கௌதாரியை கொலைசெய்த பாம்பைக் கண்டுபிடித்துக் கொன்றார்கள். அது மாத்திரமல்ல அந்த கொலையாளிய் பாம்பின் சகாக்களையும் கண்ட கண்ட இடங்களில் கொன்று குவித்தார்கள்.

மக்கள் சக்தி

மக்கள் என்ற வைத்தியர்கள் தான்
எனது ஊமைக் கவிதைகளைப்
பேசச் செய்தனர்

குருட்டுக் கவிதைகளைப்
பார்க்கச் செய்தனர்
செவிட்டுக் கவிதைகளைக்
கேட்கச் செய்தனர்
முடக் கவிதைகளை
நடக்கச் செய்தனர்
கோழைக் கவிதைகளை
போராடச் செய்தனர்

நண்பர்களே!
உங்கள் கவிதைகளையும்
அந்த வைத்தியனிடம்
அனுப்பி வைங்கள்!

சுபத்திரன் கவிதைகளிலிருந்து

மடல் சம்பந்தமான விமரிசம்
மற்றும் தொடர்புகளுக்கு

VIBAHAVI TAMIL UNIT
81/4, PAGODA ROAD,
NUGEGODA
T.P. 812407
